SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК**

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 39. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 28, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 28-го ЛЮТОГО 1992 Ч. 39. РІК XCIX.

СТРАЙКУЮТЬ ШАХТАРІ КРИВОРІЗЬКОГО БАСЕЙНУ

Кривий Ріг, Дніпропетровщина (УНІАР). — Сюди у вівторок, 25-го лютого, прибула урядова комісія на чолі з державним міністром Гладушем та делегація представників Павлоградських вугільних шахт з метою вироблення спільної програми дій. Справа в тому, що тут продовжується страйк шахтарів Криворізького басейну, розпочатий 17-го лютого. Шахтарі вимагають резигнації Криворізького міськвиконкому на чолі з головою Григорієм Гутовським і Дніпропетровського облвиконкому на чолі з Миколою Задоєю. Вимагають також врегулювання заробітної платні відповідно до цін на продукти і товари, поновлення фондів оплати праці у розмірі 45 відсотків від вартости реалізованої продукції і 100-відсоткового розпорядження валютою, що її заробили підприємства. У разі її вилучення вимагають компенсації карбованцями за ринковим курсом.

Страйкують уже 13 шахт, які, в разі не виконання урядом їхніх вимог, мають намір закликати робітників усіх підприємств Кривбасу підтримати страйк. Практично всі підприємства Кривого Рогу перебувають у страйковій готовності.

Вранці 22-го лютого відбулося засідання профспілкових комітетів підприємств Кривбасу та страйкового комітету, на якому обговорено результати наради 21-го лютого у віцепрем'єра Олександра Слєпічева. Представники страйкового комітету, міністерств фінансів, праці, економіки, металургійної промисловости, промислових об'єднань та секретаріяту Кабінету Міністрів розглянули питання про підвищення заробітків на підприємствах залізорудної і вугільної промисловости, звільнення від податку валютних прибутків, тощо. Вирішено не припиняти страйк до повного задоволення вимог резигнації голови Криворізької Міської Ради Г. Гутовського, Дніпропетровського облвиконкому та зниження цін на товари і продукти до рівня середніх по Україні. До вимог приєдналися директори підприємств, однак вони виступають проти страйку.

У вівторок, 25-го лютого, відбулося спільне засідання урядової комісії, директорів гірничорудних підприємств, представників профспілкових комітетів та страйкового комітету, на якому вирішено протягом трьох днів вивчити ситуацію в реґіоні і вжити необхідних заходів для врегулювання проблем.

Страйковий синдром охопив також Луганщину, де мало не щодня та чи інша категорія працівників вимагає поліпшення умов життя і праці. Працівники судів мають намір також розпочати страйк 1-го березня. Вони вимагають підвищення заробітної платні, поліпшення умов праці. Такі ж вимоги поставили працівники комунальних служб Луганського.

Створено український комітет за вибір П. Бюкенена на президента

Чикаго/Ню Йорк. — Д-р Мирон Куропась і д-р Аскольд Лозинський очолили Комітет американців українського походження за вибір Патрика Бюкенена, відомого журналіста і приятеля України, на президента З'єднаних Стейтів Америки, — говориться в офіційному повідомленні комітету розісланому до засобів масової інформації.

„Ми раді, що ці два широковідомі активісти, американці українського походження, очолили Комітет за вибір Бюкенена на президента ЗСА, збільшили 'тім' тих політичних сил, які в українській спільноті підтримують цю ідею", — заявив публічно Дейвид Таргонскі, заступник директора Крайового комітету за вибір Бюкенена. „Я знаю, що Бюкенен привітає цю ініціятиву і в майбутньому буде співпрацювати з американцями українського роду".

Д-р М. Куропась підкреслив, що колюмніст П. Бюкенен має дуже багато приятелів серед нашої української спільноти, бо нема деправди діти, ніхто так багато не спричинився до розголосу української справи, зокрема аспірацій українців розбудувати і закріпити свою незалежну державу, як він. „Я є переконаний, що українці будуть довго пам'ятати його заслуги і відповідно до цього голосуватимуть у передвиборах за його кандидатурою. Бюкенен, як ніхто інший з теперішніх претендентів на президента, розуміє нас і наші проблеми", — заявив М. Куропась.

„Наша зорганізована спільнота дуже багато завдячує П. Бюкененові", — заявив другий співголова комітету д-р А. Лозинський. „Доказом цього є те, що ми зуміли за короткий час зорганізувати комітет, до якого приступили дуже поважні провідні особи українського походження. Все це свідчить про популярність і заслуги П. Бюкенена перед українською спільнотою. Ми віримо у його щирість і робитимемо все, що буде в наших силах, щоб він здобув номінацію Республіканської партії на президента ЗСА".

Стейтові комітети американців українського походження за вибір Бюкенена очолили: Володимир Чопівський, Арізона, Микола Медвідь, Каліфорнія, Роман Мартін, Фльорида, Роман Голяш, Ілліной, Андрій Чорнодольський, Мериленд, Степан М. Куропась, Массачусеттс, Марія Зарицька, Мишиген, Вікторія Малік, Міннесота, д-р Богдан Шебунчак, Ню Джерзі, Роман Козіцький, Ню Йорк, Джек Бурску, Огайо, Орися Гевка, Пенсильванія і Михайло Андріяшко, Тексас.

Американці українського походження, які бажають чимнебудь допомогти у передвиборчій кампаї П. Бюкененові повинні потелефонувати до д-ра М. Куропася (315) 758-6897, або до д-ра А. Лозинського на число (212) 254-2260.

ЗСА поставили Ізраїлеві умови фінансових ґарантій

Вашінгтон. — Виступаючи у понеділок, 24-го лютого, в Палаті Репрезентантів у комісії в справі надання фінансової допомоги чужинецьким країнам, державний секретар Джеймс Бейкер заявив, що З'єднані Стейти дадуть гарантії на надання Ізраїлеві позик на 10 біл. дол. лише тоді, як Ізраїль погодиться припинити дальше будівництво жидівських поселень на окупованих територіях.

Дж. Бейкер підкреслив, що він не може піти на повне припинення будівництва поселень, то Білий Дім готовий дати йому гарантії на значно менші суми і на менший термін.

В той же день прем'єрміністер Ізраїля Іцак Шамір заявив, що будівництво поселень на західньому березі ріки Йордан і в смузі Гази не припиниться ні на один день. І. Шамір підкреслив, що поселення необхідні з двох причин — безпеки країни і заселення земель, що історично належать жидівській державі.

Ставлячи Ізраїлеві умови, Бейкер заявив, що він повинен ще зустрітися з амбасадором Ізраїля у Вашінгтоні Зальманом Шовалем.

Коментуючи виступ державного секретаря у Палаті Репрезентантів і його відповіді на запитання конгресменів — членів комісії у справі надання фінансової допомоги чужинецьким країнам, газета „Ню Йорк Таймс" підкреслює, що лише один конгресмен — фльоридський демократ Ларрі Смит — заперечив Бейкерові, заявивши, що Адміністрація Буша несправедлива до Ізраїля. Інші члени комісії, як демократи, так і республіканці, зустріли повідомлення державного секретаря без всяких заперечень.

Переслухання у комісії Палати Репрезентантів відбулися в той же день, коли у Вашінгтоні відновилися ізраїльсько-арабські переговори у справі миру на Близькому Сході. Арабські делегати, що прибули в американську столицю, вітали позицію З'єднаних Стейтів щодо будівництва жидівських поселень на окупованих територіях.

ПРОТИВНИКИ ЄЛЬЦИНА ДОМАГАЮТЬСЯ ЗМІНИ КАБІНЕТУ

Москва. — Агентство Асошіейтед Пресс, ІТАР—ТАСС та інші інформують, що голова Верховної Ради Російської федерації Руслан Гасбулатов дав довше інтерв'ю кореспондентові газети „Труд", у якому він не тільки виступив з гострою критикою теперішньої економічної програми, яка, на його думку, взагалі не діє, але в дуже категоричний спосіб домагався зміни кабінету міністрів і резиґнації Бориса Єльцина з пост прем'єр-міністра. Як відомо, від якогось часу Єльцин очолив два найважливіші урядові пости в Росії, президента і прем'єр-міністра, вважаючи, що вийняткова ситуація вимагає того, щоб він особисто припильнував функціональності економічної програми, лібералізації цін і переговорів з іншими країнами, колишніми республіками СССР.

Р. Гасбулатов заявив, що економічна програма переходу до системи вільного ринку не визначена урядом чітко і тому на місцях керівники „урядують" кожний по-совєму, як кому вигідно. Згідно з опінією Гасбулатова уряд пішов по лінії найменшого опору, злібералізував економіку, підвищив ціни на товари першої потреби, не турбуючись взагалі, чи така система корисна і чи вона взагалі буде діяти. В Росії, каже Гасбулатов, покищо діють ринкові інфраструктури. Він переконаний, що уряд Єльцина взагалі не має чіткої програми переходу економіки до ринку і вважає, що лібералізація цін це і є перехід до „іншої" системи, але якої Єльцин не знає.

„Робити добру міну при поганій грі, це просто цинізм", — підкреслив у розмові з кореспондентом „Труда" Р. Гасбулатов, маючи, очевидно, на увазі Єльцина і неоправданий оптимізм членів його кабінету. „В країні проходить гіперінфляція, ціни ростуть з дня на день, вільного ринку не видно на обрії", — сказав голова російського парляменту, критикуючи також Єгора Гайдара, який, мовляв, не зовсім розуміється на системі ринку, як також не знають цієї справи його помічники, якими він обклався. Він вважає, що треба негайно відкликати недіючу програму, позбавити президента спеціяльних повновластей, які він дуже часто використовує. На його думку Верховна Рада Росії може висловити навіть недовір'я урядові Єльцина і тому було б кориснійше, якщо б президент ще до сесії ВР поробив відповідні зміни.

Закордонні кореспонденти щойно тепер зрозуміли, чому президент Леонід Кравчук, дещо поважно, дещо саркастично, натякає на потребу допомоги Російській федерації, бо ситуація в Росії мусить бути стабільною, тому, що нерозв'язані проблеми там матимуть негативний вплив також на Україну й інші держави СНД. Кравчук заявив, що першочерговими проблемами в Росії є мусульманський фундаменталізм, етнічні конфлікти і суперечки між прихильниками і противниками Єльцина, — заявив теперішній лідер України, згідно з інформацією Ройтерса.

Самаранч просить надіслати йому український гимн і прапор

Київ (УНІАР). — До Національного Олімпійського Комітету України надійшов лист президента Міжнародного олімпійського комітету (МОК) Гуона Самаранча, в якому він просить надіслати до МОК текст і ноти українського гимну, а також ескіз національного прапора.

Це пов'язано із запланованим на 8-го березня в Льозанні прийняттям України у тимчасове членство МОК. Питання про постійне членство вирішиться в липні.

Віцепрезидент МОК України Д. Кулик в інтерв'ю кореспондентові сказав, що українські спортсмени мають виступати на Олімпіяді в Барсельоні у складі об'єднаної дружини СНД у групових видах спорту. Але українські олімпійці в індивідуальних видах спорту будуть виступати під національним прапором України.

Медалістка є українського роду

Джерзі Сити, Н.Дж. — Як інформують з Рочестеру, Кеті Тирнер, 29-літня американська змагунка, яка на XVI Олімпійських Іграх у Альбервіллі, Франція, здобула золоту і срібну медалі походить з українського роду.

Кеті здобула золоту медалю з перегонної їзди на лижвах у віддалі 500 м. короткої траси для жінок і срібну медалю, яка одна із дружини штафетного лижварства на 3,000 м.

Вона є внучкою Анни Семсон, членки 343-го Відділу УНС Товариства св. Анни в Рочестері, Н. Й., і праплемінницею Михайла Зарицького, відомого діяча української громади в Рочестері.

Міністер освіти України буде гостем ТУІА

Іст Гановер, Ню Джерзі (М. Б-й). — Тут в неділю, 15-го березня, в Готелі Рамада відбудеться зустріч-бенкет Товариства Українських Інженерів Америки з міністром освіти України і президентом Академії Інженерних Наук України проф. д-р Петром Таланчуком і віцепрезидентом Академії Інженерних Наук України проф. д-р Михайлом Згуровським і проф. д-р Анатолієм Петренком. Міністер П. Таланчук є також президентом Київського Політехнічного Інституту і депутатом Верховної Ради України.

В програмі зустрічі є коктейл, урочистий бенкет, слово міністра Таланчука, вручення грамоти почесного членства ТУІА міністрові і церемонія передання членських грамот новоприйнятим американським членам Академії Інженерних Наук України.

Початок зустрії о год. 2-ій по полудні. В справі запрошень і по додаткові інформації слід звертатися на число телефону (201) 224-3372.

Велика сімка диктує свої умови

Київ (УНІАР). — Сюди 25-го лютого прибула делегація комісії Європейської економічної спільноти (ЕЕС) на чолі з заступником голови комісії Франсом Андріссеном. Під час зустрічі з прем'єр-міністром України Вітольдом Фокіним членів комісії ЕЕС цікавило чи готова Україна укладати економічні угоди і на яких умовах.

Зустрівся з делегацією і Президент України Леонід Кравчук. Він заявив, що Україна надає великого значення можливій співпраці з ЕЕС і запропонував якнайшвидше встановити дипломатичні відносини між ЕЕС та Україною.

Ф. Андріссен назвав розумним, обдуманим становище України щодо дальшого розвитку економічних контактів з членами СНД. Технічна допомога Україні передбачається в галузі приватизації, перебудови сільського господарства, підготови кадрів тощо. В рамках гуманітарної допомоги передбачається виділення Україні 50,000 екю (грошових одиниць, прийнятих в ЕЕС) на модернізацію медичної промисловости, а для здійснення інших програм — 150 міл. дол. ЗСА. Але вся ця допомога і кредити можуть бути надані лише під одною умовою — якщо всі члени СНД погодяться на колективну відповідальність за заплату зовнішнього боргу колишнього СССР. В цьому питанні Велика сімка зайняла тверде становище, оскільки побоюються втратити якусь частку боргу, коли його почнуть ділити між членами СНД.

У Києві 25-го лютого завершено переговори делегацій України та Мадярщини про охорону державних кордонів. Домовилися про вдосконалення контрольно-пропускних пунктів з метою полегшення проїзду пасажирів і вантажів через кордон.

З Близького Сходу повернулася урядова делегація України. Зі звітом про результати поїздки виступив державний міністер з питань оборони і конверсії Віктор Антонов. Переговори велися з Іраном, Кувайтом і Об'єднаними Еміратами про постачання Україні нафти і газу. Іран готовий вже нині постачати нафту, а з приводу газу ще не домовилися про ціни.

Міністер економіки України А. Мінченко на перего-

(Закінчення на стор. 4)

Вийшли нові зарядження в справі віз в Україну

Київ. — За повідомленням міністерства закордонних справ України, з 1-го листопада минулого року на міжнародному летовищі „Бориспіль" в Києві щоденно діє консульський пункт міністерства закордонних справ України. Головне завдання пункту полягає в оформленні в'їздних віз в Україну іноземним громадянам, які прибувають до Києва рейсовими чи чартерованими літаками з-за кордону без необхідного візового оформлення.

Оплата залежить від типу візи. Наприклад, в'їздна віза коштує біля 54 ам. дол., транзитна віза — в залежності від часу перебування — від 10 до 50 ам. дол. Термін дії візи та міста, що плянується відвідати, визначаються з наявного (офіційного чи приватного) запрошення. В разі відсутности запрошення, візу видається, як правило, на час до семи діб. Час перебування в Україні можна потім продовжити в органах віз і реєстрацій міністерства внутрішніх справ України за місцем перебування гостя. Туристичним організаціям та фірмам, які плянують направляти в Україну групи туристів або окремі чартеровані лети доцільно попередньо обговорити свої пляни в консульському управлінні Міністерства закордонних справ України (тел.: 293-23-76) та, для приспішення оформлення документів на летовищі, за кілька днів надіслати до консульського управління списки груп чи пасажирів літака з такими даними: прізвище, ім'я, громадянство, дата народження, число пашпорту, а також міста України які плянується відвідати, мета поїздки та час перебування в Україні. Перед цим доцільно також замовити місця в готелі і автотранспорт через Українську акціонерну компанію іноземного туризму „Укрінтур" (тел. 212-55-70) чи іншу українську туристичну фірму.

Крім того, до консульського пункту на летовищі „Бориспіль" від 15-го лютого ц.р. тимчасові візи в Україну на час до сім діб можна також оформити безпосередньо в міжнародних пунктах пропуску „Шегині", „Мостиська", „Львів-аеропорт", „Ужгород-автостанція", „Чоп-автостанція", „Чоп-пасажирська залізниця", „Порубне", „Вадул-Сірет", „Ялта", „Симферопіль-аеропорт".

В зазначених пунктах візи видаються контрольно-пропускними установами прикордонних військ України. Порядок оформлення віз такий самий, як і на летовищі „Бориспіль". При цьому, короткотермінові візи видаються незалежно від цілі відвідин іноземного гостя і не є в залежності від запрошення.

До часу відкриття власних консульських установ України за кордоном візи в Україну можна також отримати у відповідних консульських установах Російської федерації, зокрема, в ЗСА в консульському відділі посольства РФ у Вашінгтоні, генеральних консульствах РФ в Ню Йорку і Сан Франціско.

ДІЯЛЬНІСТЬ КОРПУСУ ВОЛІ

Пассейк, Н. Дж. — Тут у неділю, 15-го березня, о год. 5:30 вечора в Українській Централі, 240 Говп авеню, Товариство Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського влаштовує висвітлення прозірок з діяльности Корпусу Волі в Україні за період літо-осінь 1991 року. В програмі — виступ членів Корпусу Волі з Пассейку. Вступ вільний.

У СВІТІ

КИТАЙСЬКИЙ УРЯД ВИРІШИВ тимчасово припинити діяльність амбасади КНР в Латвії. Цей крок викликаний тим, що латвійська сторона дозволила тайванським властям відкрити в Ризі генеральне консульство.

У ВІВТОРОК, 25-ГО ЛЮТОГО, в Москві розпочав працю конгрес арабських бизнесменів, метою якого є пошук шляхів взаємовигідного співробітництва, розвиток бизнесу в країнах Співдружности і Прибалтиці. Під час конгресу будуть укладатися конкретні угоди з арабськими бизнесменами в ділянках промисловости, сільського господарства, науки, медицини і туризму.

ВОЄННА ПРОКУРАТУРА України порушила кримінальну справу щодо перевезення шести літаків-бомбардувальників з військової частини під Хмельницьким до Росії, під Смоленськ. Залоги бомбардувальників обвинувачують в порушенні республіканського законодавства, а також дисциплінарного військового статуту.

В МОСКВІ НА ЗАСІДАННІ політичної ради Коаліції демократичних сил обговорювалися факти, що свідчать про продовження провокативної діяльности агентів колишнього КҐБ в структурах демократичних партій і організацій. Законспіровані кагебісти дістають прямі вказівки від Агентства федеральної безпеки, яке на словах нібито „перебудувалося" на демократичний лад.

ЕСПАНСЬКИЙ ГРОМАДЯНИН Алехо Брімайєр, який вважається правнуком російського імператора Ніколая II і називає себе принцем Алексєєм Романовим-Долгоруким-Неманічем, став претендентом на трон Сербії. Прийняти сербську королівську корону у випадку перетворення країни в монархію запропонував йому радикальний сербський політичний діяч Воїслав Шешель, який спеціяльно для цього їздив до Еспанії. Принц, в жилах якого тече також кров давньої сербської династії Неманічів, дав свою згоду, щоправда, за умови, що в Сербії відбудеться загальнонародний референдум з цього приводу.

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З ТВЕРДЖЕННЯМИ Конференційної ради дослідного центру споживачів на підставі найновіших їхніх опитів стверджено, що надії громадян-споживачів у можливості швидкого економічного поліпшення впало до найнижчого рівня від 1974 року. Вищезгадана організація, яка займається дослідами комерційних справ, завжди втішалася доброю репутацією, тому її звітування про економію країни мали відразу сильну реакцію не тільки в Уряді, але й на світових біржах. Цей вияв недовір'я у економічні спроможності ЗСА їхніми ж громадянами був несподіваним для багатьох економістів, які не сподівалися такого значного упадку. Це в свою чергу дуже затурбувало багатьох сенаторів з обидвох партій, бо невдоволення виборців і застій економіки не є дуже вигідними для політиків у цьому виборчому році.

УБИВСТВО ЦЬОГО ТИЖНЯ в Лос Анджелесі японського підприємця, який, як виявилось був прицілом протияпонських наклепів включно з смертельними погрозами, сильно загострило японсько-американських громадян по цілій країні. Згідно з твердженнями провідників японсько-американської громади, це останнє вбивство тільки посилило занепокоєння, що витворилося в наслідок нестримного потоку бридких випадків після кількамісячних очорнювань Японії засобами масової інформації, пов'язаних з торговельними договорами Америки і Японії. Вони побоюються, що це може перемінитися у широкого засягу расистську ненависть до всіх американських громадян азійського походження.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша, турбуючись безробіттям, зокрема серед звільнених з праці робітників оборонної індустрії у цьому виборчому році, застановляється над можливістю продати Савдійській Арабії 72 вже давніше замовлених літаків-винищувачів типу Ф-15. Досі цього не бралося під увагу через протести багатьох сенаторів, які турбуються тим, що продаж таких високоякісних літаків арабам може бути загрозою для Ізраїля. Одначе Уряд твердить, що Савдійська Арабія потребує цих винищувачів для своїх оборонних цілей з поновленим зростом загрози зі сторони Іраку. Крім цього, офіційні чинники уважають, що в цьому виборчому році не буде таких сильних протестів в Конгресі з уваги на економічний застій та безробіття. Конгрес має право блокувати продаж зброї, що в минулому дуже успішно робив, коли йшлося про Савдійську Арабію.

РЕАҐУЮЧИ НА ОФІЦІЙНУ документацію про нехтування Китаєм людських прав, торговельних переступлень і безперервного постачання зброї на Близький Схід, Сенат у вівторок, 25-го лютого, проголосував, щоби вимагати конкретних зобов'язань від Китаю поки відновити його торговельний статус упривілейованої країни, котрий вигасає в червні. Проголосувавши 59 до 39, цей законопроект може піти на схвалення до Президента після трирічного політичного маневрування. Бо досі Уряд завжди погрожував ветом такому законопроектові.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money-order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Демонстрації у Москві — спокій у Києві

Від якогось часу раз-у-раз західня преса інформує — здебільша разом із світпинами — про демонстрації у Москві. На телевізійних екранах можна оглядати юрби москвинів, які верещать, вимахують червоними прапорами, носять транспаранти з різними гаслами і вимогами. До цієї справи можна підходити з різних аспектів. Поперше — Москва нараховує близько 9 мільйонів мешканців, це поруч із Токіо і Ню Йорком, найбільше місто у світі. Тому навіть 20,30 чи 50,000-ої демонстрації не можна називати „масовою", бо це невисокий відсоток населення. Подруге: чи це демонструють тільки комуністи, які жаліють, що провалився режим Леніна-Сталіна і їх наступників, чи виявляють невдоволення люди, яких заскочили радикальні реформи Боріса Єльцина, що націлені на швидкий перехід з контрольованої комуністичної економічної системи на вільний ринок. Потретє: чи ті демонстрації є виявом політичної боротьби за владу, чи це аполітичні спонтанні вибухи гніву людей, сердитих, що страшенне зросли ціни на харчі і всі промислові продукти при залишенні тих самих бідних заробітних платень, виплачуваних безвартними карбованцями

Немає у нікого сумніву, що в Росії її столиці — Москві-залишилося багато комуністів, ідейних звеличників Маркса-Леніна і шкурників, які належали до касти „совєтських буржуїв", тепер сердитих, що втратили жолоб. І не можна теж виключити, що у Росії ще не закінчилася революція, бо продовжується там боротьба за владу. Трудно повірити, що Міхаїл Ґорбачов примирився з долею і що вирікся дальшої власної кар'єри та що перестав вірити у можливість „відродження" комунізму, який дістав би тільки людське обличчя. Історія Росії від часів Великого Князівства Московського і опісля — царату та поверх 70-літнього періоду большевизму із штучно зліпленим Союзом Совєтських Соціялістичних Республік, та вся історія повчає, що там можливі прерізні зміни й несподіванки. Але покищо здається, не треба приписувати велике значення цим демонстраціям, де „політікум" пов'язане із шлунком. Мабуть правду має Єльцин, який легковажно ставиться до вимог анонімної юрби, щоб він зрікся влади — у чию користь?!

Історія Росії й історія України одна від однієї страшенно різна. Україна мала княжі крамоли й козацькі „Чорні Ради", але й мала романтику Запорізької Січі та походів козаків чайками проти турків. Росія „Великим" прозвала Петра І-го, який різав бороди боярам та збагачував російське словництво такими мовними прикрасами як „бутерброд" і „парикмахер". Тільки в Росії могла славитися Катерина ІІ своєю любовною скандалістикою і тільки в Росії еміненцією міг стати такий шарлятан, як Распутін за царя Миколи ІІ. По сьогоднішній день Україна не подібна до Росії. У Москві все ще збираються на Красній площі тисячі чоловіків і жінок, які — як у минулому тижні — хотіли стягнути російський прапор із щогли на Кремлі та повісити червоний із серпом і молотом. У Росії не виключена й тепер, в лютому 1992 року, боротьба за владу між Єльциним, який пімстився на Ґорбачову, що той викинув був його з Політбюра — тепер з протилежною ролею Ґорбачова, який радий приєднатися або до черні, яка прагне повороту комунізму, або до чорносотенної організації „Пам'ять" чи до такого троянського коня в Уряді Єльцина, як Руцкой, який одверто критикує його, Єльцина, за економічні реформи, називаючи їх „самогубством".

В Україні нема боротьби за владу. Є маленькі люди у Верховній Раді, які кидають колоди під ноги Леонідові Кравчукові, але ніхто не піддає під сумнів його владу, першого Президента України за всю її тисячолітню історію, якого вибрав народ у загальному і тайному голосуванні. Раніше Ґорбачов — тепер Єльцин жебрають допомоги харчами і грішми. В Україні широкі маси харчуються картоплею, буряками, хлібом і не верещать на вулицях у протесті проти дорожнечі. І в Україні напевне є комуністи, для яких Ленін залишився іконою, але й вони свідомі, що Росія експлуатувала всіх без різниці українців, фінансуючи їхніми грішми велетенські збройні сили та Фіделя Кастра. Не журімся, що у Москві відбуваються демонстрації. Там може ще бути не одна несподіванка. У нашому інтересі є збереження Боріса Єльцина при владі, але найбільший наш інтерес, щоб Господь дозволив перебороти труднощі перших кроків у побудові Української держави, щоб допоміг стати твердше на власних ногах.

Микола Руденко

У НАС Є ҐРУНТ ПІД НОГАМИ

IV.

Відомо, що це були такі ж самі державні господарства, як усі інші, хоч комуністична пропаганда намагалася їх зобразити як народні кооперативи. Ініціяторами роздержавлення за свідченням українського телебачення стала колгоспна громада села Лаврівка Вінницького району. Звідси приватизація покотилася по всій Вінничині й одразу ж перекинулася на Сумщину. На черзі інші області України — гадаю, ця чиста народна хвиля небавом перекотиться через усю Україну, покінчивши навіки з колгоспним рабством.

Тут, мабуть, слід відзначити, що до цього справді революційного процесу має деяке відношення редакція газети „Свобода". Персонально йдеться про автора цих рядків та мою дружину Раїсу. Справа в тому, що Лаврівка — її рідне село. До нас у Київ надходили численні матеріяли про знущання лаврівського голови колгоспу над селянами. В листопаді минулого року ми виїхали в Лаврівку, аби провідати хвору матір Раїси і, ясна річ, якось допомогти селянам — якщо зуміємо.

Мабуть, у колгоспній кон торі буває значно менше людей, ніж їх у той день перебувало в рідній хаті Раїси. Розмова, звичайно, точилася за гостинним столом і, як водиться, не без чарки. Але люди довго не затримувалися: трохи посидівши, виходили, аби дати змогу іншим поспілкуватися з нами. Ми ж напучували їх приблизно так:

— Шановні земляки! Не треба писати нікуди скарг, бо найвища інстанція сьогодні — ви самі. Скільки можна гнутися перед такими посіпаками, як ваш голова? Чого ви боїтеся? Ми не боялися тоді, коли за правдиве слово кидали до в'язниць та концтаборів. Вам же сьогодні ніщо не загрожує. Скликайте збори, виганяйте голову, беріть владу у свої руки. Годі бути рабами, годі! Хіба не бачите, що Україна підвелася з колін?...

Ті 'курси' пройшли чимало людей і, мабуть, найсміливіших. Боязкуваті нас обходили. Звісно, ми обіцяли колгоспникам всіляку підтримку. І ось тепер на екрані телевізора переді мною проходили ті ж самі обличчя. Люди хвалилися власним багатством: той п'ять гектарів землі отримав і десять тисяч грошима, той більше. А хтось менше. Це їхній пай у колгоспі, з яким вони мають право зробити, що завгодно, — бо то є приватна власність. Можна продати, закласти в банк, подарувати родичам тощо. Але покищо ніхто не вийшов із колгоспу: для індивідуального господарювання іще не створена виробнича база. Багато чого бракує, а передовсім знарядь праці. Та й подивитися люди хочуть: чи тут не ховається якесь потайне лихо? Бо набачилися вже такого, що не приведи Господи. Зате нарешті можна сказати, що тепер колгосп став справжньою кооперативою, а не державним підприємством. Гадаю, згодом з'являться й фермери західнього типу — це буде добровільний вибір. Підвалини для цього створюються.

Знаменною подією останнього місяця слід вважати приїзд в Україну Президента УНР в екзилі М. Плав'юка. Газети, радіо, телебачення приділили цій події чимало уваги. Справжнім відкриттям для східних українців (а їх більшість) став той історичний факт, що українська державність не уривалася з часів Центральної Ради. Акт передачі державних символів УНР і президентської влади законно обраному Президентові України, що має відбутися цього року, несе в собі високе політичне навантаження. А головне значення цього акту полягає в тому, що діяспора сьогодні своєю національною, духовною і культурною сутністю є складовою частиною українського народу. Вчора про це мріялося — сьогодні збулося.

Треба віддати належне Миколі Плав'юкові, він як політик і просто людина, викликав симпатію в глибоких верствах народу. І це незважаючи на те (а, може, саме завдяки цьому), що дозволяв собі доволі критично висловлюватися з приводу сучасного стану в Україні. Мабуть, людям

(Закінчення на стор. 4)

Микола Бараболяк

ДО „ЩО ДАЛІ?" — В. ЧОРНОВОЛА

Ще під кінець минулого року написав я статтейку п. з. „у багатопартійності поважна небезпека" („Свобода-- з 8-го січня 1992 року), яку закінчив я таким побажанням: „демократичним силам в Україні конечно з'єднатись... в одну політичну партію — моноліт на підґрунті Руху, запевнивши таким чином цим силам робочу більшість у Верховній Раді". Уважав я, що це конечне з уваги і на те, що новоспечені „соціялісти" з-під стягів О. Мороза підуть до майбутніх виборів організовано, а маючи солідну інфраструктуру, будуть далі дуже серйозною перешкодою у державнотворчій роботі Верховної Ради. Не відав я тоді (передплачую два періодики з України, але їх не бачити), що в Україні ведеться саме дуже жвава дискусія перед загальним з'їздом Руху, яким йому бути: далі громадсько-політичною координуючою надорганізацією, чи перетворитись у виразну політичну партію.

Тому зі сатисфакцією прочитав я у „Свободі" есей В. Чорновола „Що далі?", де автор у переконливий спосіб викладає думки про корисність перетворення Руху у політичну партію. Насправді ми всі під впливом вислідів виборів не беремо належно до уваги факту, що, як пише Чорновіл, „перефарбована партійна номенклятура окопалася в органах влади всіх рівнів, та що ці люди зберегли можність ведення власної клясової політики; вони небезпечні своєю організованістю, круговою порукою, повною безпринципністю і готовістю вдатись до будь-яких методів для досягнення власних цілей". А теж не можна забувати, що цей табір партократів є „найвагомішою частиною опори нововибраного Президента", бо як-не-як той Президент переформував при співдіянні цих номенклятурників основні постанови Верховної Ради, які дали підґрунтя для проголошення незалежности України. Знаючи демографічні і політичні настрої в Україні, Чорновіл, мабуть, із великою дозою правдоподібности передбачає, що і після нових виборів відношення сил демократії і партократії драстично не зміниться. Партократи в наступних виборах, маючи далі у Східній Україні владу на місцях, затримають контролюючу перевагу у парляменті України. В тих умовах демократичні сили у Верховній Раді мусять бути ціпко сконсолідовані і тягнути в один гуж ще принаймні у найближчі роки. На партійництво і міжпартійні торги і драчки між демократичними силами не має бути місця. Треба одним фронтом протиставитись силам Мороза і Ко.— каже Чорновіл.

Не хочу повторювати того, що писав я в цитованій напочатку в моїй статтейці про те, що нині в політично розвинутих суспільствах всюди діють тільки дві-три партії, а де їх сила (як нині у Польщі чи Ізраїлі, а навіть в Італії) там труднощі. Тож можемо поз волити собі нині в Україні на забаву у партійні компетиції? Тому обстоюю упо вні погляди Чорновола; Україні потрібна нині з'єднана, сконсолідована демократична партія, яка б протиставилась недобиткам партократії об'єднаним в Соціялістичній Партії України. В партії обов'язує партійна дисципліна. А це основне, що на потребу і нашим демократам.

Та читаю заклик підписаний м. і. такими провідними діячами нинішньої України, як І. Драч, М. Горинь, Л. Лук'яненко, Д. Павличко, як теж представниками студенства і „Просвіти" п. з. „Єднаймося для утвердження незалежности України!", де закликається залишити на найближчому з'їзді Рух таким, яким він є досі — громадською надбудовою. Там пишеться: „Перетворення в цей критичний і вирішальний час Руху в організацію партійного типу і звільнення його структур від членів інших партій, було б непоправною історичною помилкою".

З'їзд Руху, де мало б бути вирішене питання політичного обличчя цієї організації, мали б відбутись при кінці лютого, саме в час, коли пишемо ці рядки. І мабуть Рух залишиться такою організацією, якою він був досі. Нам же тут на поселеннях годі займати становище, котра альтернатива краща в нинішніх умовах визвольної боротьби в Україні. Хіба теж здаємо собі справу з того, що ситуація не є там рожевою, як це ми сприймали під кінець минулого року. Затягуються над Україною чорні хмари. Вони гонять з півночі. Москва ніяк не може на то погодитись, але навіть зрозуміти, дійсність. Прийдеться відстоювати наші позиції п'ядь за п'ядою. Тож сконсолідованість демократичного бльоку — справа конечна і грозить серйозна небезпека, коли б цей бльок, не виступаючи як моноліт, не зумів такою поставою підтримати президента Кравчука при здійснюванні його задумів і політики, як це вдавалось у задовільних межах досі.

А стосовно дискусії в питанні політичного обличчя Руху, то вже вказувала б на те, що бактерія партійництва спричинює в Україні серйозні проблеми і труднощі. Досвід же політичного буття в розвинутих державних спільнотах учить, що вибуяле партійництво руйнує. Але становище стосовно цього питання названих вище противників поглядів Чорновола, вказувало б на те, що вибуяле партійництво поширилось в Україні вже задалеко, щоб можна здійснювати наміри Чорновола про двопартійність в Україні. Прийдеться залишити Рух координуючим органом, як досі.

Та з дійсністю треба рахуватись. Тож запит Чорновола „Що далі?" Мабуть одинока реалістична відповідь: партійництво в Україні в живому поході, воно в повному розквіті, а стихію не легко припинити. Тож прийдеться плисти з тими хвилями... Та чи занесуть вони у безпечну гавань? Розгнуздане партійництво — зараза!

А. Б-ий

„Роля духовенства і Церкви в економічному відродженні Західньої України"

Це назва нової та цікавої історичної розвідки інж. Андрія Качора, відомого кооператора, про дуже важну і всеактуальну проблему в Україні, а також у діяспорі, проблему співпраці українського духовенства і Церкви з українським народом у всіх секторах його життя, а зокрема в секторі його економічної діяльности. Розвідка ця появилася накладом Української Вільної Академії Наук у Вінніпеґу, в Серії Літопису УВАН, ч. 30, розміром 40 сторінок друку.

У вступі цієї розвідки читаємо: „Замітним є історичний факт, що почин до українського національного, політичного, культурного і економічного відродження в Західній Україні вийшов не із шляхетського, міщанського, чи селянського середовища, але з кол. студентів теології та духовенства Української Католицької Церкви.

Автор розвідки коротко накреслив історичне тло західньоукраїнських земель, починаючи від 1340 року. Подав коротку інформацію про виховання духовенства в Галичині в 1772—1848 роках, тобто в часі приєднання західньоукраїнських земель, після першого розбору Польщі, до Австрії. Відтак з'ясував ролю духовенства в початках культурно-політичного відродження Галичини, а зокрема його ролю в часі створення і діяння Головної Руської Ради під час т. зв. Весни Народів і опісля, в часі політичного „застою" в Австрії, після знесення панщини. І щойно на цьому тлі автор показує нам, як гурт молодих ідейних студентів починає практичну економічну діяльність під кличем „Лицем до народу" і як виглядали початки цієї органічної економічної праці та яка була основна господарська діяльність українського духовенства для українського села в Західній Україні. Автор не забув згадати про дуже позитивну настанову до українських господарських проблем Митрополита А. Шептицького та його практичну фінансову підтримку українського економічного відродження.

Цікавою є згадка про священика, відомого композитора, о. Остапа Нижанківського, що став також „композитором" українського кооперативного молочарства. Під кінець автор показує нам, як працювали священики „на верхах і низах економічно-кооперативної праці" і подає характерний приклад цієї співпраці Церкви з народом у розділі, де описує останній, 70-річний, Ювілей „Просвіти" у Львові, в катедрі св. Юра у Львові, коли польський уряд заборонив такі святкування публічно.

І ще одна цікава деталь: автор подає пойменний список біля 400 священиків, які до часу Першої світової війни активно працювали в управах різних українських кооператив і своєю працею поклали тверді основи під економічно-кооперативну працю і після цієї війни, коли направду відбувся великий процес економічного відродження Західньої України, а українська кооперація під польською окупацією створила свою власну „Українську кооперативну республіку", яка була „сіллю в оці", а заразом і прикладом для польської кооперації, яка не могла дорівнювати українській кооперації, хоч мала свою державу.

Розвідка інж. А. Качора заслуговує на окрему увагу, зокрема тепер, коли подібний процес економічного відродження відбувається в сучасній Україні і священики та Церква дуже багато можуть морально допомогти українському народові в Україні той процес успішно провести та задовільно завершити.

Вона може також допомогти розбудити приспану ініціятиву деяких наших священиків у діяспорі, які часом забувають, що Українська Церква має служити українській спільноті, а не навпаки, і має разом з народом протиставитися всякій асиміляції, в тому і мовній асиміляції в Богослуженнях.

Книжку можна замовити під адресою: UVAN, 456 Main St., Winnipeg, Man. R3B 1B6, Canada.

К. І. Квітчаста

Напитися сонця

Надворі сонячно. Стою на вулиці.
Шумить — видзвонює життя.
І появляються звідкілясь ілюзії,
що доля наша золота...

Але ілюзії — тендітні марива:
дмухне вітрець — і все зника...
І вже затягнуто висоти хмарами.
І поночіє на стежках...

В погане вірити ніяк не хочеться —
до світла тягнеться душа,
мина ілюзії, мина — де поночі...
Напитись сонця поспіша...

Охтирка, Сумська область, Україна.

Уляна Старосольська

„Я ВЕРНУЛАСЯ ДО МОГО МІСТА"

IV.

Мені пригадався Казахстан. Зближалися вибори. Працівникам Маслозаводу, де я працювала бухгальтером, кажуть зійтися на передвиборчий мітинґ. Зима. Сиджу в півкожусі, шапку відсунула з чола. В кімнаті зимно. Лямпа-коптілка зроблена із пляшки, ґніт із скрученого бандажа. Директор Павел Павлович читає лекцію, вияснює які вибори в Англії, а які у „нас". Скінчив, питає казашку Куль-бану (це значить запах рожі): „Катю! Скажи, чому у нас вибори демократичні, а в Англії ні?!" Катя відповідає: „Бо в Англії одні голосують, інші ні. А у нас, хай би хтось не пішов голосувати!"

Цей спомин спонукує подумати про ті довгі роки, коли людей відучували вибирати, відучували свобідно вирішувати. Вони голосували не вибирали. А тут перед ними питання: бути чи не бути українському народові паном на своїй землі. Ще на Західній Україні, яка коротше була у тій системі, але теж і на Київщині, це питання не викликає великих сумнівів. Але в інших частинах України іде всяка провокаційна робота, щоб відстрашити від незалежности, самостійности.

Розказує молода пані із Закарпаття. В Ужгород приїздили автобуси із синьо-жовтими прапорами, а люди які приїздили, били місцевих мешканців, щоб повірили, що така буде їх доля у вільній Україні. Обласна Рада виготовила бюлетень проти тез референдуму, аж приїхав Леонід Кравчук, який зумів вияснити суть референдуму. Зміст бюлетеню змінено.

Радіо, телевізія — це в тих днях для мене головне зайняття. Слухаю в радіо інтерв'ю із Раїсою Мороз, яка приїхала в рідні сторони, щоб вияснити, освідомлювати земляків в Донбасі. Таких як вона багато. У телевізії промовляють кандидати. Одні спокійні, впевнені, інші хвилюються. Інколи не витримують натиску провокаційних чи й нерозумних запитів. Їхні відповіді гострі, інколи майже образливі. Хоч ми по їхній стороні, то така постава — це не в користь для цих кандидатів. Але не легко затримати спокій!

Бачимо теж „Ґорбі", який, як кажеться „не при собі". Дивний усміх, ґримаси. Одного разу розказує про своїх предків, між ними теж українців, а тоді наче з тривогою у голосі: і ми мали б розлучитися з Україною?!. Так ми уже 10 століть живемо разом!

Врешті день референдуму! Який же достойний спокій у місті. На телевізії бачимо інші міста — там теж спокійно. Спостерігачі розказують про перебіг голосування підкреслюючи порядок, спокій. А вкінці вислід. Перемога! Полегша!

Наступного дня маніфестація під будинком Опери. Стою там, де колись стояв Ленін (не живий, а кам'яний). Маніфестація проходить урочисто. Коли усвідомити собі, яка ж це незвичайна подія, то, може, хотілося б більш голосного ентузіязму. Промови. Між промовцями звертає увагу жид, хтось промовляє по-російськи. Співи, гимн. Присутніх, хоч і не мало, але, мабуть, не так багато, як ми, бувало бачили на знімках з демонстрацій.

Ми знову перед телевізором. Перші збори Верховної Ради. Із ґалерії потужний спів: „Боже Великий Єдиний". Присутні стоять. Слухаючи і нам хочеться встати. Присяга Леоніда Кравчука. Гідна, урочиста. Думається — від цієї присяги він таки не може завернути назад.

У „Ню Йорк Таймсі" з 9-го січня стаття Дейвіда Шіплера „Демократія — це система, а не людина". І це чи не основна проблема України, як і інших держав, які почали нове життя після розпаду Совєтського Союзу. Усі — від голови держави, аж до пересічного громадянина мусять навчитися демократичного мислення, мусять виробити в собі свідомість відповідальности не тільки за себе, але й за спільноту.

Разом із радістю, вдоволенням із вислідів референдуму, особливо в районах Донбасу, Донеччини, Одеси чи Закарпаття постає питання: що далі? Держава — це не тільки підняті прапори, ці прапори зобов'язують. Держава — це економіка, забезпеченням громадян основними продуктами потрібними до життя, це ж екологія, лад — отже міліція, а далі школи, засоби транспорту, пошта, житлові умовини. А назовні — безпека — отже, військо і скільки ще різних ділянок і проблем можна б вирахувати. Але ж є теж і люди, психіка яких заражена роками тиску, яких відучили самостійно вирішувати, інколи навіть відучили солідно працювати, бо якість праці не впливала на те, як її оплачували. Відучили теж точности. Очевидно, це не значить, що ніхто не вміє як слід працювати, навпаки, ми бачимо як відроджуються різні занедбані ділянки життя. Мені здається, що найбільша трагедія нашого народу це те, що селянин у колгоспній системі був тільки „роботом", який відробляв трудодні. Багато молодих відійшло із сіл до міст. А тепер ще й брак „техніки" конечної для сучасного рільництва.

Це вже виходить поза межі моєї теми, але мені хочеться підкреслити, що вислід референдуму — це ще не остаточний тріюмф, це зобов'язання. І ми певні, що цього свідомі всі керівні прошарки нашого народу.

Поїздка в Україну викликала у мене деякі роздуми про нас, які живемо в діяспорі, яких діти і внуки вже тут

(Закінчення на стор. 4)

Українська Американська Координаційна Рада

ЗВИЧАЙНИЙ З'ЇЗД КРАЙОВОЇ РАДИ

відбудеться

в суботу, 28-го березня 1992 р. о год. 12:30 по пол. в приміщенні канцелярії УАКРади
при 142 Друга авеню в НЮ ЙОРКУ

з наступним порядком нарад:

1) Відкриття нарад
2) Прийняття порядку нарад
3) Відчитання та прийняття протоколу з попереднього З'їзду
4) Звіт Президії Крайової Ради та Екзекутиви УАКРади
5) Звіт Контрольної Комісії
6) Запити та дискусія над звітами
7) Затвердження бюджету УАКРади
8) Затвердження нових членів Президії УАКРади
9) Справа створення однієї репрезентації українців в ЗСА
10) Плян праці на наступну каденцію
11) Різне
12) Закриття З'їзду

За Президію Крайової Ради

Д-р Богдан Шебунчак, голова — **Д-р Роман Борковський, секретар**

У ВІВТОРОК, 25-ГО ЛЮТОГО, Верховний Суд ЗСА зробив важливе рішення у справі прав в'язнів, схваливши, що побиття чи надмірне ужиття сили над в'язнями тюремною сторожею може бути переступленням Конституції навіть тоді, якщо в'язень не зазнав поважних ушкоджень. Рішення зроблено голосами 7 до 2 з поясненням до думки більшости судді Сандри Дей О'Коннор і протестуючим голосом суддів Кларенса Томаса і Антоніна Скалії. Це схвалення Верховного Суду перекреслило попереднє рішення Федерального апеляційного суду.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ОКРУГИ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 14-го березня 1992 р., о год. 5-ій веч.
в St. Michael's Church Hall
114 S. Chestnut Street, SHENANDOAH, Pa.
Збори відбудуться після св. Літургії, яка відправиться о год. 5-ій по пол.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати наступних Відділів:

Фраквілл, 242, 382	Мт. Кармел, 2
Фріленд, 429	Шамокін, 1
Магоней Ситі, 305	Шенандоа, 98
Мек Аду, 7	Ст. Клер, 9, 31, 228
Майнерсвілл, 78, 129	Лігайтон, 389

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Зборів
5. Звіт Уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного касира УНСоюзу ОЛЕКСАНДРА Ю. БЛАГІТКИ
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь

Олександер Ю. Благітка, головний касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Йосиф Чабан, голова
Адольф Словік, касир — **Галина Словік, секретар**

Відзначення Січневих Роковин в Баффало

При перегляді української преси у діяспорі за останні кілька тижнів можна запримітити значно менше дописів про цьогорічні відзначування Січневих Роковин, ніж це було в попередні роки. Яка цьому причина? Чи не в розгубленості громад? Чи не в тому, що громади станули перед дилемою: відзначати ці роковини, чи ні? Аргументом для „ні" були нові історичні дати: 24-го серпня і 1-го грудня 1991 року. Безперечно, це важливі дати, але вони ніяк не повинні відсувати в тінь попередніх великих дат — 22-го січня 1918 і 22-го січня 1919 років, бож саме вони були надхненням для подій, що відбувалися пізніше і привели до відновлення української державности волею Верховної Ради України — 24-го серпня і волею народу — 1-го грудня 1991 року.

Подібну розгубленість пережила і українська громада Баффало. Перемогла, однак, думка не переривати традиції. Тому Відділ УККА в Баффало, який минулими роками займався відзначенням Січневих Роковин, відзначив їх і в цьому році. Для святкувань призначено неділю, 19-го січня (це свято Богоявлення за Юліянським календарем).

Святкування почалися відслуженням Святої Літургії в намірені українського народу і відслуженням Панахиди за полеглих в обороні української держави воїнів. Богослуження відправив у каплиці Матері Божої о. Микола Регош. Представники товариств і організацій взяли участь у Богослуженнях з прапорами. З таким же наміренням відправлялися Богослуження і в інших українських церквах.

Зараз же по полудні представники місцевих Американсько-Українських Ветеранських організацій склали вінки до пам'ятника полеглим американським воїнам у В'єтнамі. В часі цієї церемонії промовляв д-р Андрій Дякун, заступник голови УККА в Баффало, полковник Американської Армії.

Після того відбулася основна частина святкувань в залі засідань міської Ради в Баффало. Почалась вона презентацією прапорів, приреченням на вірність американському прапорові, після чого віддано салют полеглим (сурмач Михайло Петришин-молодший). Ці святочні сходини офіційно відкрила голова Відділу УККА і рівночасно голова громадського комітету, який організував усі ці святкування, Даша Процик. Дальшим веденням програми зайнявся д-р Андрій Дякун. Молитву на початку і при кінці зібрання провів о. Мар'ян Процик. Промовляли член міської Ради Баффало Юджін М. Фейгі (по-англійськи) і д-р Михайло Лоза (по-українськи). Проклямації до дня української незалежности, видані 16 січня 1992 року міською і повітовою управами в присутності української делегації, відчитала Анастасія Ількіська — секретар Відділу УККА.

У мистецькій частині хор ОЖ ОЧСУ „Мрія" під керівництвом Наталії Бабицької проспівав кілька пісень, Донна і Григорій Доценки відіграли удвох кілька мелодій (Донна грала на флейті, а Григорій — на скрипці), Софія Балабан і Марія Подебрій виступили деклямаціями Обидві декляматорки — гості з України, які тепер перебувають в Баффало.

Святочне зібрання (присутніх було приблизно 150 осіб) закінчено відспіванням многоліття відновленій українській державі і українським гимном.

Михайло Лоза

КАНАДСЬКІ СПЕЦІЯЛІСТИ, використовуючи отримані американським Національним управлінням в питаннях аеронавтики і космічного простору дані, підрахували, що цієї весни товщина довколоземної озонової оболонки над північними районами країни зменшиться на 15 відсотків. За такий же період минулого року цей показник становив 8-10 відсотків, а в 1990 році — 6 відсотків. Працівник федеральної служби атмосферної екології Дейвид Ворлд вважає, що коли ці підрахунки виявляться правильними, канадців очікує безпрецедентний рівень ультрафіолетового опромінення.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 27-го січня 1992 року, несподівано відійшов у вічність на 83-му році життя, в Чікаґо, Ілл. наш найдорожчий
БАТЬКО, БРАТ І ДІДО

бл. п. проф.

АДАМ АНТОНОВИЧ

Редактор „Екрану", довголітній директор школи українознавства Т-ва Українська Учительська Громада в Чікаґо, голова Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чікаґо, та визначний громадський діяч.

Похоронні відправи відбулися в українській католицькій церкві свв. Володимира і Ольги в Чікаґо. Похоронні Служби Божі відслужив Преосвященний Владика Інокентій Потоцький — чікаґський епарх, о. крилошанин Володимир Климчук, парох катедри св. о. Миколая і о. митрат Мар'ян Бутринський, настоятель собору свв. Володимира і Ольги, в сослуженні численних отців. Похований на цвинтарі св. о. Миколая.

У глибокому смутку:
син-адвокат — БОРИС АНТОНОВИЧ
невістка — ЯРИНА з дому Жмуркевич,
внуки — ТОМА і АНЯ,
брат — проф. МИРОСЛАВ АНТОНОВИЧ з Голляндії,
ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в суботу, 22-го лютого 1992 року відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА, БРАТОВА І ТЕТА

бл. п.

ЛІДІЯ КУЧЕРСЬКА

(з дому Саноцька)
вдова по д-рові Ярославові

народжена 2-го березня 1912 року в Надвірній, Україна.
Панахиди відбулися 24-го і 25-го лютого. Похорон в середу, 26-го лютого з церкви св. Духа, Північ 5-та вулиця в Брукліні, Н.Й. на Український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишила у смутку:
доньку — ТАТІЯНУ з мужем д-ром АНАТОЛЕМ БЕДРІЄМ
братову — ЕМІЛІЮ САНОЦЬКУ,
братанку — ОКСАНУ ЛЕВ з мужем ВАСИЛЕМ і дітьми ХРИСТИНОЮ, ОЛЕСЕЮ, РУТОЮ і МАЄЮ
д-р УЛЯНУ САНОЦЬКУ з мужем д-ром АЛЕНОМ ФУРТАК і донькою ХРИСТИНОЮ ОЛЕКСАНДРОЮ

Вічна Їй Пам'ять!

ЗБУДУЙМО ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ
ЯК НЕ ТЕПЕР — ТО КОЛИ???

Макета статуї Т. Шевченка до комплексу пам'ятника поетові у Львові, автори — Андрій і Володимир Сухорські, львів'яни.

За австрійської адміністрації Галичини перед першою світовою війною побудовано у Львові два величаві пам'ятники: польському королеві Янові Собеському і польському поетові Адамові Міцькевичові.

Тарас Шевченко так і не діждався свого пам'ятника.

Під час польської окупації Західньої України (1920-1939) навіть і мови не було, щоб підняти справу побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові.

За останніх 50 літ т. з. радянської влади в Західній Україні також не розв'язано цієї проблеми, хоча була постанова Ради Народних Комісарів УРСР з 1945 року і рішення ЦК Комуністичної Партії України (більшовиків) з 1946 року побудувати у Львові пам'ятник генієві українського народу — Тарасові Шевченкові.

Тому, що і в останні роки, помимо сприятливих умовин, ця справа не посувалась вперед, ЛЬВІВСЬКА МІСЬКА РАДА Народних Депутатів взяла на себе відповідальність побудувати у Львові монументальний пам'ятник ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ на базі рішення КОНКУРСУ проєктів пам'ятника закінченого в 1990 році, а також звернулася за ТЕХНІЧНОЮ і ФІНАНСОВОЮ ДОПОМОГОЮ до української діяспори.

ОТОЖ ТЕПЕР, КОЛИ ВСЯ ВЛАДА НА УКРАЇНІ Є В РУКАХ УКРАЇНСЬКИХ ПАТРІОТІВ, ЗБУДУЙМО ВЕЛИЧАВИЙ ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ!!!

Праці над побудовою пам'ятника поступають за пляном вперед, але на покриття всіх коштів зв'язаних з нею ще потрібно 200,000 долярів. Тому звертаємося з гарячим проханням до всіх українців у вільному світі, своїми ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ допомогти нашому КОМІТЕТОВІ довести до успішного кінця в скорому часі це важливе національне діло.

Всі ЖЕРТВОДАВЦІ на будову пам'ятника від 25 долярів і більше одержать ПОСВІДКИ для податкових цілей, а кромі цього на постументі пам'ятника будуть прикріплені ПРОПАМ'ЯТНІ ТАБЛИЦІ з їхніми іменами і прізвищами, в такому порядку: ПОЧЕСНІ ФУНДАТОРИ: $2,000; МЕЦЕНАТИ: $1,000; ПАТРОНИ: $500; ДОБРОДІЇ: $250; СПОНЗОРИ: $100; ЖЕРТВОДАВЦІ $1,000 і більше одержать кромі цього даром мініятуру статуї поета, відлиту по мистецьки в бронзі.

ЖЕРТВОДАВЦІ $10,000 і більше одержать додатково безплатно квиток на літак до Львова і назад та побут в готелі і будуть включені до ПОЧЕСНОЇ ПРЕЗИДІЇ відкриття пам'ятника.

ЗОКРЕМА звертаємося з гарячим проханням до УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬ, ТОВАРИСТВ, ОРГАНІЗАЦІЙ, ПАРОХІЙ, ІНСТИТУЦІЙ і КООПЕРАТИВ та окремих громадських діячів організувати у себе „ЗБІРКОВІ КОМІТЕТИ" на фонд будови пам'ятника Т. Шевченкові у Львові, щоб дати можливість всім, що бажають, своїми пожертвами причинитися до зреалізування цього національного діла. Особливо добре надається для переведення цієї акції час ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ в місяці березні.

ЗА КОЖНИХ 10.000 долярів, пересланих нам цими КОМІТЕТАМИ ми передамо безплатно 1 (один) летунський квиток до Львова і назад та побут в готелі для їхніх делегатів, які будуть включені в ПОЧЕСНУ ПРЕЗИДІЮ відкриття пам'ятника. Всі жертводавці на збіркові листи цих КОМІТЕТІВ одержать відповідні ПОСВІДКИ для податкових цілей та будуть поміщені на ПРОПАМ'ЯТНИХ ТАБЛИЦЯХ на постументі пам'ятника за вищенаведеним ключем.

ВСІ ЛИСТИ і ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО ПРИСИЛАТИ НА НАСТУПНУ АДРЕСУ:
Ukrainian Committee for Taras Shevchenko Monument in Lviv
2150 Bloor St. W., Suite 96-A, Toronto, Ontario, Canada — M6S 1M8

НА ЧЕКАХ ПРОСИМО ЗАЗНАЧУВАТИ:
T. Shevchenko Monument in Lviv

Для евентуальних особистих контактів подаємо телефони ПРЕЗИДІЇ нашого КОМІТЕТУ біля їхніх імен і прізвищ.

ЩИРО ДЯКУЄМО всім тим ШАНОВНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ, що своїми пожертвами допоможуть нашому КОМІТЕТОВІ успішно докінчити це важливе національне діло. Ми твердо віримо, що СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ пам'ятника ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у Львові стане великою ВСЕУКРАЇНСЬКОЮ НАЦІОНАЛЬНОЮ МАНІФЕСТАЦІЄЮ нашого народу на рідних землях і української діяспори в обороні УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ і СОБОРНОСТИ.

Торонто-Ню Йорк, в лютому 1992 р.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ
БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у ЛЬВОВІ
з доручення Львівської Міської Ради Народних Депутатів:

Д-р Василь Іваницький, голова
тел. (416) 239-4407
о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ, секретар
(416) 742-1632

Роман Грицина, скарбник
(416) 766-1117
Валентина Родак, секретар
(416) 255-8604

Федеральна Кредитова Кооператива

„САМОПОМІЧ"

в Ню Йорку

41-ші РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ

відбудуться

в неділю, 29-го березня 1992 р. о год. 2:30 по пол. у великій залі Академії св. Юра в Ню Йорку
215 Схід 6-та вулиця

ПОРЯДОК ЗБОРІВ

1. Відкриття
2. Відчитання протоколу з попередніх річних Зборів
3. Звіт Ради Директорів
4. Звіт Скарбника
5. Звіт Кредитового Комітету
6. Звіт Контрольної Комісії
7. Обговорення і прийняття звітів
8. Вибір трьох членів Ради Директорів
9. Вільні внески
10. Закриття

Окремих запрошень не висилається. Управнені до голосу є тільки члени; у випадку спільного рахунку, тільки перша особа на рахунку. Просимо принести зі собою членську книжечку.

Дирекція

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ВІДБУДЕТЬСЯ 1-ГО БЕРЕЗНЯ

Виставка політичного пляката і карикатури відкриється в Українському Музеї в Ню Йорку 1-го березня, а не 12-го, як помилково подано в останньому абзаці в дописі „Виставка політичного пляката і карикатури" („Свободи", ч. 38, 27-го лютого 1992).

Наукове Товариство ім. Шевченка
Українська Вільна Академія Наук
Український Науковий Інститут Гарвардського Університету

запрошує членів й українське громадянство на

ДВАДЦЯТУ РІЧНУ НАУКОВУ

ШЕВЧЕНКОЗНАВЧУ КОНФЕРЕНЦІЮ

З НАСТУПНОЮ ПРОГРАМОЮ:

Відкриття .... **Леонід Рудницький, Ля Саль Університет**
1. **Шевченкове „Євангеліє правди"** .... **Степан Козак, Варшавський Університет**
2. **Поезія Тараса Шевченка і проблема її музичної інтерпретації**
Тамара Булат, Інститут Мистецтвознавства, Київ
3. **До питань про трансформацію Шевченківської традиції в українській літературі посттоталітарної доби** .... **Оксана Забужко, Інститут Літератури, Київ**
4. **Смерть у творчості Тараса Шевченка: продовження чи анулювання історії**
Іван Фізер, Ратґерс Університет, Ню Бронзвик
Закриття

що відбудеться

у суботу, 7-го березня 1992 року о год. 4-ій по пол.
у домі НТШ, 63 Четверта авеню, між 9-ою і 10-ою вулицями, Ню Йорк, Н. Й.
ПІСЛЯ ДОПОВІДЕЙ КАВА І СОЛОДКЕ

Ділимося болючою та сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що з волі Всевишнього, діждавшись Вільної України, відійшла у вічність на 91-му році життя, в дні 25-го лютого 1992 р.
наша найдорожча
МАМА, БАБУСЯ І ТЕТА

бл. п.

ЯРОСЛАВА з ТЕОДОРОВИЧІВ ДЕРЕШ-НИКОЛИШИН

вдова по св. п. о. декану Миколі Дерешові-Николишинові

ПАНАХИДА в похоронному заведенні Лудлов в четвер, 27-го лютого 1992 р. о год. 3-ій по пол.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в п'ятницю, 28-го лютого 1992 р. з української католицької церкви свв. Петра і Павла в Лудлов, Масс. на місцевий цвинтар в Indian Orchard.

В глибокому смутку:
доньки — ТАТІЯНА КРИВУЛИЧ з мужем ВОЛОДИМИРОМ
КСЕНЯ з дітьми — ДАНИЛОМ і КАЛИНОЮ
братаниця — ОКСАНА ТЕОДОРОВИЧ
родини — ІРЕНА і ЯРОСЛАВ ЛЕСІВИ
АНДРІЙ ЛЕСІВ
ЛІДА і ЗЕНОН КОЗАКИ
ВОЛОДИМИРА й ЕВГЕН ШИПАЙЛИ
ближча та дальша родина в Америці, Канаді, Україні
й миряни Молодинька на Ходорівщині

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів, хто бажає, просимо жертвувати на Фонд Дітям Чорнобиля.

Просимо про молитви за спокій душі покійної.

УРЯД НІМЕЧЧИНИ скасував надані раніше ґарантії на кредити чотирьом колишнім совєтським республікам — Україні, Азербайджанові, Узбекистанові і Ґрузії у зв'язку з тим, що вони відмовилися бути учасниками спільної відповідальности у виплаті боргів Совєтського Союзу. Як відомо, Україна є готова сплачувати свою частку боргу (до 17 відсотків), але вимагає, щоб Москва оприлюднила інформацію щодо того, на які саме потреби були витрачені отримані від Заходу кредити.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
КЛІВЛЕНД, Огайо
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 14-го березня 1992 р., о год. 2-ій по пол. в залі церкви св. Йосафата
5720 State Road, Parma, Ohio

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

18, 50, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 291, 295, 328, 334, 358, 364

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово заступниці головного предсідника УНСоюзу ҐЛОРІЇ ПАШЕН
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Ґльорія Пашен, заст. головного предсідника УНС
Тарас Шмаґала, головний контролер УНС
Василь Ліщинецький, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Василь Ліщинецький, голова
Марія Бобечко, секретар — Богдан Семків, касир

Чикаґо колядувало для незалежної України

Згідно із започаткованою минулого року традицією, чикаґське Товариство Сприяння Рухові знову влаштувало концерт колядок, що проходив під кличем „Колядуємо незалежній Україні". Концерт відбувся в неділю, 19-го січня, в катедрі св. о. Миколая із особливим благословенням Владики Інокентія Летоцького ЧСВВ. Підготовою концерту займався комітет під головуванням Дарії Ярошевич. У програмі взяло участь 11 хорових ансамблів Чикаґо й околиць.

При вщерть заповненій катедрі концерт відкив голова товариства д-р Б. Ткачук, а Галя Малецька-Попович виконувала ролю заповідача. У першій частині концерту виступили хор парафії св. Андрія під диригентурою д-ра В. Трухлого, дитячий хор „Євшан-Зілля" катедральної школи св. о. Миколая під керівництвом М. Стадник, хор церкви св. Йосифа (диригент Я. Стефанюк), хор „Троянда" церкви Різдва Божої Матері, що ним дириґував о. діякон М. Городиський, та хор „Прометей" парафії св. Володимира і Ольги під керівництвом Н. Савин. Під час перерви переведно збірку — коляду на поміч Україні.

Першим після перерви виступив молодечий хор „Байда" під керівництвом В. Поповича, виконуючи дуже гарно три колядки. Опісля виступали ще хор Баптистської Церкви, що ним керує О. Гарбузюк, хор церкви П'ятидесятників (дириґент — А. Сільчук), молодечий хор катедри св. о. Миколая (дириґент С. Печенюк). Заключна точка належала хорові „Сурма", під керівництвом Р. Андрушка, який співав спершу в чоловічому, опісля в мішаному складі.

Виконання усіх ансамблів було на високому рівні, а акустика просторої катедри підсилювала врочисте звучання співу. Репертуар концерту охоплював колядки й пісні в опрацюванні К. Стеценка, Д. Бортнянського, А. Гнатишина, А. Веделя, С. Людкевича та інших композиторів, а також твори народні.

Оксана Роздольська

Велика...

(Закінчення зі стор. 1)

ворах з Кувайтською урядовою делеґацією запропонував використати 600,000 українських нафтовиків та газовиків, працюючих нині в Сибіру, на подібні роботи в Кувайті. Президент України Л. Кравчук вважає, що Росія не повинна продавати Україні нафту за світовими цінами, оскільки в її видобутку зайнято багато українських фахівців. Покищо не повідомляється чи будуть Кувайтом знижені ціни на нафту, якщо її почнуть добувати українці.

„У ТИХ ЦЕРКВАХ..."

В числі 15 „Свободи" з 24-го січня 1992 року в дописі автора М. М. п. н. „У тих церквах... моя любов" згадуються церкви, які будував Юрій Костів, а саме в Джансон ЗСА і Ґлен Спей. Як архітект обох церков мушу ствердити, що ю. Костів не мав нічого спільного з церквою в Джансон Ситі (її будував за моїм проєктом американський місцевий контрактор), а церкву в Ґлен Спей Ю. Костів, як будівничий, будував (при помочі охочих парафіян) на підставі моїх плянів і специфікацій та під моїм постійним наглядом. Форма, вигляд і естетика будівлі церкви — це вислід моєї професійної праці, як архітекта, а заслуга Ю. Костіва в тому, що збудував будинок церкви згідно з моїми плянами.

— Аполінарій Осадца, архітект.

Осторога перед несовісними агентами праці

По Ню Йорку ходять чутки, що в більших осередках України, зокрема західньої, несовісні аґенти, які мають зв'язок із американськими спільниками, вербують молодих чоловіків на працю до ЗСА.

Вони обіцяють їм, що в Америці можна отримати добру роботу без знання англійської мови, без фаху, чи професії та без освіти. Кошти подорожі мусять оплатити собі самі кандидати, а решту полагодять аґенти в ЗСА.

Одначе після прибуття до ЗСА ці молоді люди прикро розчаровуються, бо дають їм найчорнішу роботу з платою 2 дол. на годину. Приміщують їх по 4-5 чоловіків в одній невеличкій кімнаті, за яку беруть високий чинш, інколи 500 дол.

Було б вказане, щоб преса в Україні перестерегла молодих людей перед таким нерозважним кроком. Теж місцеві адміністраційні чинники повинні повести відповідну освідомну акцію.

Ця несовісна акція новітніх аґентів праці нагадує давню практику перед Першою світовою війною, коли наших селян заманювали до Америки й Канади, обіцюючи їм землю, а на ділі їх поселювали на відлюдді серед лісів, які треба було корчувати.

Н. Н.

СЕМЕРО В'ЯЗНІВ Санкт-Петербурзької тюрми „Хрести" засуджені за особливо тяжкі злочини, захопили двох закладників, вимагаючи зброю і літака, який мав би їх перевезти через кордон. Прокуратура міста дозволила міліції визволити закладників. У висліді операції одного бандита було вбито, двох поранено, решта знешкоджено. При цьому загинув також один із закладників.

Я вернулася...

(Закінчення зі стор. 2)

родилися. Яку ж незвичайну ролю призначила нам судьба! Наша молодь, яка зберегла свою національну свідомість, знає рідну мову викликує подив земляків в Україні. А ця ж сама молодь переконується, що недаром вчилася рідної мови, а деякі повернувшись з України хочуть це знання поглибити. Відсталі засоби техніки у ділянці медицини, рільництва та інших, — це притягаюче поле для них, щоб їхати туди, нести допомогу, старатися забезпечити обладнання. Лікарі, літератори й інші науковці, які їздили в Україну стверджують високий рівень освіти у різних професіях, а рівночасно брак засобів праці. Є деякі молоді, які поїхавши в Україну, хоч виховані у вигодах і достатках, коли почули рідну землю під ногами, познайомилися із своїми ровесниками, знаходять з ними „спільну мову" й готові їхати туди й працювати.

Врешті вибачаюсь за мале „поученіє".

1) Не оцінюймо наших земляків в Україні на підставі зустрічей із такими, які приїжджають сюди в надії, що дощ долярів сиплеться з неба і треба тільки наставити кишені. Деякі готові поселитися тут, хоч там залишили рідню, навіть малих дітей. Роки біди, недостатків могли виробити жадобу, а система виробила переконання, що якість праці не має впливу на користь із неї;

2) шануймо і допомагаймо тим, які приїжджають сюди, щоб лікуватися, або вчитися, чи поглибити знання, а теж тим, які хочуть тут працею заробити, щоб допомогти рідним у ці важкі часи економічної біди. А коли їдемо туди, то не критикуймо, бо це найлегше. Шукаймо доріг і способів як вчити, як помогти, як направити те, що було поламане, знищене системою.

А врешті: чи після десяток років життя в Америці не зуміємо найти спосіб і шляхи, щоб навчити американців, а головно тих, в чиїх руках засоби масової інформації, щоб вони, врешті зрозуміли, що із Совєтського Союзу залишилася не лиш єдина Росія.

У нас...

(Закінчення зі стор. 2)

імпонувала внутрішня свобода, з якою всюди тримався М. Плав'юк. Враження було таке, ніби він в Україні не гість — він удома, свій серед своїх.

Сьогодні маємо 15-го лютого — отже нарада президентів у Мінську завершилась. Якихось особливих новин на доповнення до того, що було сказано в першій половині цієї статті, з Мінська не надійшло. Те, чого чекали найбільше (вирішення долі Чорноморської фльоти), навіть не ставилося на обговорення. Це питання було перенесено на чергову нараду, яка відбудеться 20-го березня в Києві. Причиною для такого рішення послужила несподівана заява маршала Шапошнікова, що десятки кораблів Чорноморської фльоти вже давно продані — іще тоді, коли існував Совєтський Союз. На це, мовляв, була вказівка президента Ґорбачова. Куди поділися гроші від цієї торговельної операції — маршал відповісти не зміг. Отож для обговорення цієї нечистої справи потрібна була додаткова інформація, бо все це дуже схоже на ґрандіозну аферу. Чому, скажімо, досі про це треба було мовчати, незважаючи на світову колотнечу довкола Чорноморської фльоти? Відповідь, звичайно, прийде, але для цього потрібен час. Дуже прикро, що наш північний сусід вдається до таких сумнівних дій та арґументів.

Кажуть, було підписано змістовну економічну угоду, яка допоможе налагодити зруйновані зв'язки поміж підприємствами. Я вже казав, що 80 відсотків підприємств колишнього Совєтського Союзу не мали завершеного виробничого циклу — кожне з них отримувало матеріяли й деталі від партнерів, розкиданих по всіх республіках. Сьогодні вже чимало заводів спинилося, інших чекає та ж сама доля. Дай Боже, щоб підписаний у Мінську договір нарешті запрацював. Іще кажуть (і не безпідставно), що поміж Кравчуком і Єльциним відбулася тривала розмова віч-на-віч, але зміст їхніх перемов лишився таємницею. Кравчук на прес-конференції оцінив результати наради позитивно.

Твердо й непохитно на позиції розбудови власних збройних сил лишилися Україна й Азербайджан. До них приєдналася Молдова. Білорусь та Узбекістан також заявили, що вони готові розпочати створення власних армій, але їм для цього потрібно зо два роки. Фактично без власних збройних сил залишаються ті держави, які неспроможні їх утримувати. Від них, звичайно, передбачається незначна пожива для великодержавних апетитів Росії — отже можна сказати, що розчленоване тіло імперського дракона вже ніколи не зростеться. Навпаки, відбувається подальше розчленування — почали проголошувати власний суверенітет численні автономії, з яких складається Російська федерація. Вони не лише проголошують, а й намагаються його реалізувати — тобто створити незалежні держави. Покищо це здобуває певну реальність у Чечні й Татарстані. Але це тільки початок. Є ще Сибір, який віками тягне колоніяльного воза. Його природні багатства нещадно розграбовуються Москвою, а народ живе лише тим, чого не можна вивезти на Захід. Від Уралу до Тихого океану із вуст в уста передається ідея з'єднаних стейтів Сибіру.

Гадаю, сучасні молоді люди доживуть до втілення в життя цієї ідеї і тоді Росія навіть територіяльно не перевершуватиме України. Їй, Росії призначено долею котитися вниз, Україні — підійматися вгору. Богиня історії Кліо не забуває про гріхи та чесноти земних народів.

1992, лютий, Київ

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 8.

д-р Р. Шустер, Янґставн	100.00
д-р П. Джуль, Ґрос Пойнт Шорс	15.00
М. Бігус, Іслінґтон	10.00
В. Гарасим, Купер Сіті	10.00
М. Гоголь, Вестон	10.00
І. Деркач, Палос Парк	10.00
П. Кіра, Лігайтон	10.00
В. Ковач, Ворм Мінерал Спрінґс	10.00
Ю. Мерещак, Ворм Мінерал Спрінґс	10.00
В. Новотний, Делрей Біч	10.00
М. Остафійчук, Асторія	10.00
І. Ржепецька, Вестон	10.00
І. Сось, Силвер Спрінґ	10.00
о. І. Тилявський, Нортпорт	10.00
П. Ярецький, Дітройт	10.00
А. Білянич, Сідер Нолс	5.00
Н. Кобзей, Ст. Джозеф	5.00
М. Колодруб, Істон	5.00
О. Мандибур, Савт Гемпстед	5.00
Д. Манило, Давнсв'ю	5.00
І. Прокопович, Калабасас	5.00
І. Селеман, Іст Гартфорд	5.00
А. Токей, Фт. Ловдердейл	5.00
В. Хома, Бікон	5.00
О. Сушко, Балтімор	3.00
Д. Бандрівський, Дейтона Біч	2.00
В. Бойко, Менвил	2.00
Н. Кирилів, Чикаґо	2.00
М. Козюпа, Ірвінґтон	2.00
Я. Маленчук, Сиракузи	2.00
І. Плис, Трентон	2.00

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 8-го БЕРЕЗНЯ 1992 р.

Парма, Огайо. Річні збори Б-ва свв. ап. Петра і Павла 102-го Відд. о год. 12-ій дня в кафетерії парафії св. Йосафата в Пармі, Огайо, 5720 State Rd. На порядку нарад: звіти за минулий рік 1991 і вибір управи на 1992 р. Проситься всіх членів прибути. — С. Федак, предс., І. Полянський, Кас., М. Бобечко, секр.

● ДО ВИНАЙМУ ●

● ПРАЦЯ ●

●FUNERAL DIRECTORS●